

NOTATER
OM

TRILLIUM

ETTER ET FOREDRAG AV
PROFESSOR ROLF Y. BERG
I BLOMSTERVENNERS KLUBB 1984

Professor Rolf Y. Berg holdt høsten 1984 et foredrag i Blomstervenners Klubb om slekten TRILLIUM.

De følgende notater er en fyldig opplisting av artene og beskriver dem. Men notatene inneholder ingen dyrkingsanvisninger.

Notatene er kontrollert av professor Berg.

Oktober 1985.

EC

De fleste Trillium-arter finnes i Nord-Amerika, 25 arter i det sørlige og 7 i det vestlige Nord-Amerika. I Øst-Asia, i Japan og Sikkim finnes 5 - 6 arter.

Trillium vokser i kanten av skog i god jord i halv-skygge. Den kan også tåle sol, bare den er sikret fuktig jord. Plantene kan bli meget gamle og bør ikke forstyrres. Men hvis man må flytte dem, bør dette foregå i september.

De fleste arter er avhengig av maur for sin naturlige spredning. Maurene frakter frøene til tuen, larvene spiser det søte vedhengenget og frøene bringes ut til en søppelplass der de spirer. Frøene trenger to fryseperioder for å spire og det tar 5 år før blomstring.

.I

ASIA

finnes følgende arter, som alle har stilket blomst:

T. camtschaticum, dobbeltgjenger til T. grandiflorum, men den har ikke overlappende kronblad.

T. tschonoskii er også en dobbeltgjenger til T. grandiflorum, vanlig i Asia og med en underart : himalaicum og mange former. - Via kromosom-målinger har japanerne funnet at T. tschonoskii har utviklet seg fra T. camtschaticum og en nå utdødd art ved kryssning.

T. apetalon har ikke kronblad, men purpur-røde begerblad. Den er oppstått av to diploide (med to sett kromosomer) arter som er utdødd.

T. smalli har sterkt purpur-røde kronblad og spiselig frukt. Litt lik T. apetalon.

På neste side er gjengitt tegninger av

1. *Trillium erectum*
2. *Trillium cernuum*
3. *Trillium grandiflorum*
4. *Trillium camtschaticum*
5. *Trillium undulatum*
7. *Trillium chloropetalum*, antagelig f. *giganteum*
8. *Trillium rivale*

I motsetning til de foregående har de følgende fra det østlige Nord-Amerika ustilket eller sittende blomst:

T. recurvatum, rød/purpurfarvet blomst med brede kronblad og skarpt nedbøyde begerblad. Den er lett i kultur, produserer raskt mange skudd.

T. lancifolium, spm T. recurvatum, men med smale blad.

T. sessile er et samlebegrep for mange arter:

T. viride, grønnlig,

T. luteum, store gulgrønne blomster, sitronduft,

T. cuneatum, brunhvit,

T. sessile, rød.

Minst 20 forskjellige former har i årenes løp vært markedsført som T. sessile.

I det

VESTLIGE NORD-AMERIKA

vokser:

T. ovatum, 1/2 m høy, den vest-amerikanske dobbeltgjengeren til T. grandiflorum. Blomstrer tidligere enn denne og er like lett i kultur.

T. rivale er en miniatyrart, en dobbeltgjenger av T. nivale.

T. hibbersonii er en lite T. ovatum.

5 Vest-Amerikanske arter har sittende blomster:

T. petiolatum med blomst i jordskorpen og langstilkete blad.

T. albidum har hvite blomster og støvknapper med gult midtparti.

T. chloropetalum med hvite, grønne eller bronsefarvede blomster, men alltid med mørkere farvet midtparti på støvknappen.

T. angustipetalum, 10 cm lange og smale kronblad. Går bra i Botanisk Hage i Oslo.

T. kurabajashi ligner mye på T. angustipetalum.

Rolf Berg henviste til følgende litteratur:

- 3 artikler 1980 i Bulletin of the Alpine Garden Society av Paul Christian.
- Monografi av Freeman i Brittonia 1975 over Trillium-arter med sittende blomst.
- Samejima og Samejima i Acta Horti Gotoburgensis 1962 om asiatiske Trillium.

Dessuten har vi registrert følgende artikler:

- The care and feeding of Trilliums and othe matter, av Edith Dusek i Bulletin of the American Rock Garden Society, nr.1, 1 982 og mer om samme emne i nr 1, 1985.
- Edith Dusek har også "Idle Thoughts on Trillium" i Bulletin of the Alpine Garden Society, nr.1, 1985.
- 2 artikler om Øst-Amerikanske Trillium i 1981 i Bulletin of the American av Frederick W. Case, Jr.

Tegningen på forsiden og baksiden er hentet fra Bulletin of the American Rock Garden Society nr 2 1981 og viser Trillium grandiflorum og dens rot.

Illustrasjonen på midtsiden er hentet fra Paul Christians artikler i 1980 i Bulletin of the Alpine Garden Society.

